

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Regeringen, at man denne Gang paa forskellige Omraader havde grebet ind straks, medens der under Verdenskrigen gik flere Aar, før de egentlige Restriktioner traadte ud i Livet.

Det har undret mig, at netop det ærede Medlem har fremsat disse Anskuelser. Det ærede Medlem skulde dog saa godt som nogen kunne bedømme de store Forskelligheder i Stillingen for vort Land i Efteraaret 1914 og i Efteraaret 1939. Det ærede Medlem kan ikke være uvidende om, at vi i 1939 stod langt bedre rustet til at gaa en alvorlig Situation i Møde end i 1914. Forholdet er imidlertid dette, at de virkelige Tilførselsvanskeligheder for vort Land under Verdenskrigen først optraadte i 1916—17, medens Afspærringerne paa Havene denne Gang begyndte i Krigens første Dage, uden at noget Menneske kunde vide eller have Formodning om, hvilken Betydning dette vilde kunne faa for vore Tilførsler.

Jeg kan hertil føje, at det vilde have været at lukke Øjnene for Kendsgerningerne, hvis man ikke straks fra første Dag havde regnet med, at den Krigstilstand, hvori Europa i Øjeblikket befinder sig, hvis den bliver af langvarig Karakter, hvad ingen jo kan vide, vil stille Danmark og vort Lands Eksport over for helt andre Problemer end under Verdenskrigen. De ekstraordinære Eksportindtægter skal man sikkert ikke regne med.

At Regeringen stod rede til at gribe ind og straks i Henhold til den Bemyndigelseslov, der med fuld Tilslutning fra Rigsdagen blev vedtaget den 2. September, satte forskellige Foranstaltninger i Kraft, synes jeg ikke det ærede Medlem eller nogen anden kan bebrejde Regeringen.

Det ærede Medlem mente, at de meget store Indkøb, der er foretaget, kunde have været endnu større, og var endog af den Opfattelse, at Valutasituationen, der, som det ærede Medlem sagde, i det sidste Aar har været gunstig for vort Land, ikke vilde være blevet faretruende, selv om Indkøbene var blevet fordoblet. Jeg maa erkende, at jeg er ude af Stand til at følge det ærede Medlems Tankegang. Forholdet er det, at der i Henhold til Regeringens Henstilling til private Importører og offentlige Myndigheder er gjort Indkøb af vigtige Varer i et saadant Omfang, at vi er naaet op til Grænsen af vor økonomiske Ydeevne. Det havde, hvilket Valutasituationen med al ønskelig Tydelighed viser i Dag, ikke været muligt at gaa videre end sket. En forøget Indførsel medfører automatisk et større

Valutaforbrug, og naar man ser paa Valuta-beholdningerne i Dag, synes det ikke svært at tænke sig, hvorledes Stillingen havde været, hvis Indkøbene, som af det ærede Medlem anført, havde været fordoblede.

Jeg kan kun med Tilfredshed konstatere, at andre Medlemmer i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Jens Møller har indset dette. Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har saa helt og fuldt Ret, naar han under Debatten har udtalt, at der efter Regeringens Tilskyndelse er indkøbt Lagre i saa stor Udstrækning, som Valutaen kunde tillade det. Jeg henviser i øvrigt i denne Forbindelse til de Bemærkninger, jeg for kort Tid siden i dette høje Ting havde Lejlighed til at fremsætte vedrørende hele Valutasituationen.

I det ærede Medlem Hr. Jens Møllers Omtale af Benzinen synes det ærede Medlem ganske at se bort fra, at der netop paa dette Omraade var sikret langt større Lagre end normalt. Det ærede Medlem synes ogsaa at glemme, at der er en meget lang Række Varer, hvis Indførsel i Beredskabsøjemed det ikke paa nogen Maade gaar an at tilsidesætte til Fordel for Benzinen. Jeg tænker paa Varer som Medicinstoffer, Foderstoffer, Kul, Petroleum, Brændselsolier m. v. Opgaven maa tværtimod gaa ud paa, saaledes som det ogsaa er sket, at skabe saa gode Beredskabslagre for saa mange vigtige Varegrupper som muligt.

Ogsaa det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen har været inde paa Valutaspørgsmaalet i Forbindelse med Benzinsituationen. Det ærede Medlem udtrykte sin Forbavselse over, at jeg har fremdraget Valutahensynet, naar Talen er om ny Tilførsel af Benzin. Det ærede Medlem talte om Ministerhalsstarrighed og anvendte forskellige stærke Udtryk, men det blev ogsaa ved de stærke Ord. Nogen saglig Begrundelse af Muligheden for og Forsvarligheden af at se bort fra Valutahensynet blev end ikke forsøgt, naar undtages en Bemærkning om, at vi vel ikke var saa fattige, at et Par Millioner fra eller til spillede nogen Rolle.

En saadan Bemærkning taler vel i tilstrækkelig Grad for sig selv. For det første er der, naar Talen er om Benzintilførsler, ikke Spørgsmaal om nogle faa, men derimod om mange Millioner Kroner, og dernæst har Forholdet ligget saaledes, at vi i denne Tid i høj Grad har maattet regne ogsaa med de faa Millioner Kroner, for at anvende det ærede Medlems Udtryk. Man kommer ikke uden om Vanskelighederne med en flot Bemærkning om, at vi vel ikke